

PORT
PAYÉ
HELLAS

'Ελεύθερη πληροφόρηση

ΔΕΛΤΙΟ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Μητροπολίτης Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ
Ἀριθμός φύλλου 204 1 Μαΐου 2007

'Εμπονη διάγνωση

 ἰ φίλοι ἄθεοι, διαγράφουν ἀπό τή συνείδησή τους καί ἀπό τήν καθημερινή πρακτική τους τό ὄραμα τῆς πίστεως. Καί ἀφήνουν νά πλανᾶται στόν ὀρίζοντα τοῦ λογιζομένου τους καί τῶν δραματισμῶν τους, ὡς μοναδικό ἐνδεχόμενο πληρότητας καί ὑπαρξιακῆς καταξίωσης, τό πακέτο εὐαισθησιῶν, πού κομίζει καί ἐπαγγέλλεται ἡ σύγχρονη πολιτικο-οικονομική κουλτούρα. Ἀποδέχομαι τό δικαίωμα τῆς ἐλεύθερης ἐπιλογῆς. Δικαιοῦμαι, ὡστόσο, νά καταθέσω στό τραπέζι τοῦ διαλόγου, σέ πρῶτο πλάνο, τά ἐρωτήματα, πού ἀναδύονται ἀπό τά βᾶθη τῆς ὑπαρξῆς μου καί, σέ δεύτερο, στοιχεῖα ἀπό τήν προσωπική μου ἐμπειρία.

Αραγε, ποιά εἶναι τό περιεχόμενο αὐτοῦ τοῦ πολυδιαφημισμένου πακέτου; Ποιά ἀνοίγματα προοπτικῶν εἰσηγεῖται στό μοναχικό ὁδοιπόρο τοῦ βίου; Ποιά σωστικά σημάδια χαράσσει στόν πολυδαίδαλο δρόμο του; Ποιές ἐγγυήσεις τοῦ προσφέρει, γιά καταξίωση τοῦ προσώπου του; Ποιές βεβαιότητες καί ποιές ἐλπίδες ἐμφυτεύει στήν ἀνήσυχν ψυχή του;

Ηκονσερβοποιημένη καί παράτολμα ἐκλαϊκευμένη ἀθεΐα τῶν ἡμερῶν μας στέκεται ὑπερήφανη μπροστά σέ κάθε ἀντιρρηση

των θέσεών της καί ἀπαντάει: Τό μεγάλο, τό ἀτίμητο δῶρο, εἶναι ἡ ἀποδέσμευση ἀπό τὰ «ταμπού» καί τίς ἠθικές προσταγές, πού ὕψωσαν οἱ αἰῶνες τῆς ἀμάθειας καί τῶν προκαταλήψεων. Τό γκρέμισμα τῶν ἐμποδίων, πού στενεύουν τό δρόμο. Ἡ ἀπελευθέρωση ἀπό τὰ συμβατικά σχήματα, πού παγιδεύουν τήν ἀπόλαυση καί φυλακίζουν τόν ἄνθρωπο στό καβούκι τῆς κακομοιριάς. Τό ἀθεϊστικό κίνημα-ἰσχυρίζονται οἱ φίλοι μας ἄθεοι-ἐπαναστατικό καί ὀρμητικό, γκρεμίζει ἀπό τό βάθρο τῆς ὑπέριστης ἀξίας τό Θεό, πού δέν τόν γνωρίζουμε καί δέν τόν ψηλαφοῦμε. Καί ἐνθρονίζει, στή θέση τῆς ἐκστατικῆς δόξας καί τῆς ἀξεπέραστης τιμῆς, τήν ἀνθρώπινη προσωπικότητα, δίνοντάς της στό χέρι τό σκῆπτρο τῆς ἀπόλυτης ἐξουσίας καί τό ὑποσχετικό τῆς ἀπεριόριστης ἀπόλαυσης.

Ο ἀπολυτοποιημένος ἀνθρωποκεντρισμός καί τό ὑποσχετικό τῆς ἄμετρης εὐμάρειας, πού διαφημίζει ἡ ἀθεΐα, εἶναι φανερό, ἔχουν μαγέψει τόν ἄνθρωπο τῆς ἐποχῆς μας. Τόν ἔχουν κατακυριεύσει. Θά τολμοῦσα νά πῶ, ὅτι τόν ἔχουν ἐξανδραποδίσει. Ἡ κτήση τῆς ὕλης καί ἡ ἱκανοποίηση τῆς σάρκας ἔφτασαν νά ὀριοθετοῦν, γιά τόν μοντέρνο ἄνθρωπο, τό νόημα τῆς ζωῆς του. Καί κολπώνουν, μόνο αὐτά, τὰ ὄνειρά του στόν ἀγώνα τῆς καθημερινότητας. Οἱ ντιρεκτίβες τῶν μεγάλων Ὄργανισμῶν, οἱ σχεδιασμοί τῶν ἐξουσιαστῶν τῆς ἡμέρας, οἱ προπαγανδιστικές ἢ διαφημιστικές κορῶνες τῶν Μέσων τῆς Ἐνημέρωσης, εἶναι κουρδισμένα, ὅλα, στόν ἴδιο τόνο. Καί σαλπίζουν τό ἴδιο ἐγερτήριο. Παρατεῖστε τό βύθισμα στόν ἄγνωστο κῶρο τοῦ ὑπερβατικοῦ. Ζεῖστε τό «ἐδῶ» καί τό «σήμερα». Ἀπολαῦστε. Εὐτυχεῖστε. Γεμεῖστε τή βίβλο τῆς ζωῆς σας μέ χαρωπή περιπέτεια καί μέ πληρότητα ἱκανοποίησης.

Μιά πρώτη ἀντίδραση: Αὐτό τό σύνθημα δέν εἶναι καινούργιο. Δέν εἶναι ἐφεύρημα τοῦ νεωτερικοῦ κλίματος, πού προέκυψε μέ τήν ἔκρηξη τῆς ἐπιστημονικῆς γνώσης καί μέ τήν πρόοδο τῆς ἐκλεπτυσμένης τεχνολογίας. Στήν ἐπιστολή πού ἀπηύθυνε ὁ ἀπόστολος Παῦλος στούς Φιλιππίσιους, συναντιῶ τήν πονεμένη ἀναφορά του στή νοοτροπία καί στήν τάση τῶν ἐραστῶν τῆς ρωμαϊκῆς εὐμάρειας. Καί τή συναντιῶ συνοδευμένη μέ τό ἀγαπητικό κλάμα: *«Πολλοί γάρ περιπατοῦσιν, -οὓς πολλὰκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δέ καί κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ, ... ὧν ὁ Θεός ἡ κοιλία καί ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν»* (Φιλιπ. γ' 18, 19). Ἡ συρρίκνωση τοῦ ὀρίζοντα καί ἡ ὀργάνωση τῆς προσωπικῆς ζωῆς στά πλαίσια τῶν

έμπορευματοποιημένων προδιαγραφών της εὐμάρειας, δέ σηματοδοτοῦν πληρότητα καί δέν καταξιώνουν τή μιά καί μοναδική διάβαση ἀπό τή γέφυρα τῆς ζωῆς. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος «κλαίων ἔλεγε». Ὁ λόγος του ἦταν ἐξαγόρευση, γεμάτη πόνο. Πού, ὅπωςδήποτε, τήν ὑπαγόρευε ἡ φορτισμένη ἐμπειρία του.

Κρατεῖστε τήν Παύλεια ἐμπειρία στό λογισμό καί στήν καρδιά. Καί σκύψτε γιά λίγο στό σημερινό πρόβλημα. Ἀκούστε τίς φωνές διαμαρτυρίας ἢ τούς στεναγμούς, πού ἐκφράζουν τό ψυχικό σφίξιμο τῶν συγχρόνων μας καί πιστοποιοῦν τό ἀδιέξοδο. Εἶναι ἀτύχημα, ἀδόκητη τραγικότητα, τό ὅτι ἡ δική μας, καθημερινή, ἐμπειρία δέν ἀποστασιοποιεῖται ἀπό τήν ἐμπειρία τοῦ Ἀποστόλου μας. Οἱ ἀδελφοί μας, οἱ χωρίς Θεό, οἱ χωρίς ἐλπίδα, χάνουν τό νόημα τῆς ζωῆς, λοιῶνουν μέσα στήν ἀπόγνωση καί στήν κατάθλιψη. Οἱ στατιστικές, ἀπανωτές, χτυποῦν καμπάνα κινδύνου. Ἐπισημαίνουν, ὅτι ἕνα μεγάλο, ἕνα μέγιστο ποσοστό τοῦ ἀνθρώπινου δυναμικοῦ, στίς ἀναπτυγμένες καί χειραφειτημένες κοινωνίες μας, ὑποφέρουν ἀπό ἔλλειψη νοήματος καί ἀπό βαρειά κατάθλιψη. Ἡ πλησμονή τῆς εὐμάρειας τούς ἔφερε στήν ἀνορεξιά τοῦ κορεσμοῦ. Καί ἡ ἱκανοποίηση τῶν ὀρέξεων, πού κάποτε τούς ἐνεργοποιοῦσε, κατάντησε ρουτίνα καί κάματος.

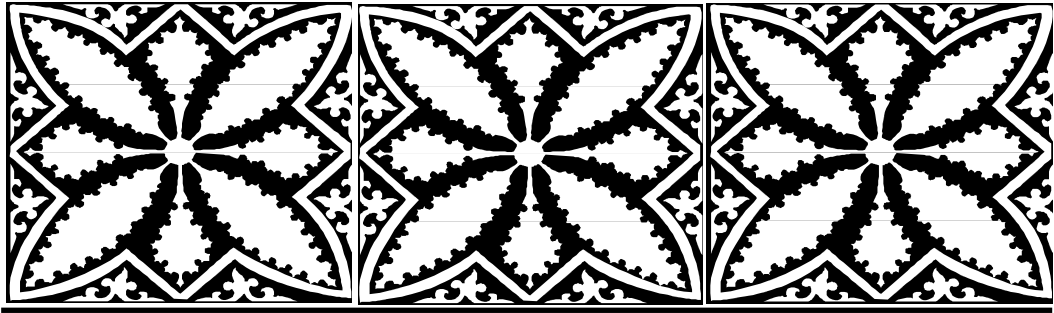
Αὐτή ἡ πραγματικότητα, πού τή συναντᾶμε σέ κάθε μας βῆμα καί ἀπού τή θρηνολογοῦν, ἀσταμάτητα, τά ἀνοιχτά παράθυρα τῆς ἐνημέρωσης, εἶναι μιά ἀπ' τίς ἀπροσδόκητες παρενέργειες τοῦ μοντέρνου, ἀθεϊστικοῦ προσανατολισμοῦ μας. Τοῦ ἐγκλεισμοῦ τοῦ προσώπου μας στό «ἐδῶ» καί στό «τώρα». Στήν ὕλη καί στή σάρκα. Καί τῆς ἀποστροφῆς τοῦ βλέμματος ἀπό τήν πύλη τοῦ Οὐρανοῦ, ἀπό τήν ὁποία ἐκπορεύεται ἡ ἄπειρη Ἀγάπη καί ἡ αἰώνια καταξίωση.

Παπα-Γιάννη

Τί σχέση ἔχει ὁ Γκονόπουλος μέ τή Μάλτα; Ρώτησε τόν Παρασκευαῖδη, κάτι θά ξέρει: Ὅπου νάναι θά χτυπήσουν οἱ καμπάνες. Μήπως γιά κάποιους νεκρώσιμα;

Φιλικά

Παπα-Γιώργης

Ἡ γάγγραινα

Χρόνια, τώρα, σέρνεται ἡ γάγγραινα τῆς «ὁμοφυλοφιλίας» στά ἀρχιεπισκοπικά καί τά Συνοδικά περιβάλλοντα. Προκαλεῖ καί ὀλοένα διευρύνει τίς ἐστίες τῆς ἠθικῆς μόλυνσης. Κατατρῶει τό ἡγετικό, ἐκκλησιαστικό κύρος. Καί μηδενίζει τήν ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ στήν ἐπισκοπική αὐθεντία.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, μπαλαντέρ ἀνάμεσα στούς ὁμοφυλόφιλους ἐκλεκτούς του καί στό ἐπαναστατημένο, εὐρύτατο ἐκκλησιαστικό πλήρωμα, παίζει τό ἄχαρο καί ἀπαξιωτικό παιχνίδι του. Στρατεύει τούς φαύλους στό δοξαστικό ἐπιτελεῖο του. Καί καμώνεται τόν ἐγγυητή τῆς κάθαρσης, κατά τίς τηλεοπτικές πολυλογίες του. Ὑπεύθυνος καί ὑπόλογος γιά τήν ἠθική ὑποστάθμη τοῦ σημερινοῦ Συνοδικοῦ συγκροτήματος, ὑποκρίνεται τόν ἀνεύθυνο. Καί στοχεύει ἀδιάλειπτα στήν ἀποποίηση τῶν προσωπικῶν του εὐθυνῶν καί στή διάσωση τοῦ θρόνου του.

Οἱ φάσεις τοῦ βρώμικου ἀρχιεπισκοπικοῦ παιχνιδιοῦ-γνωστές ἀπό τίς πλαστογραφήσεις ψηφοδελτίων κατά

τή μετάθεση τοῦ Μπεζενίτη ἀπό τή Ζάκυνθο στήν Ἀττική-πύκνωσαν καί ἡλεκτρίστηκαν ἐπικίνδυνα ἀπό τή μέρα, πού ὁ κρυφός ὄχετός τῶν συμπεριφορῶν τοῦ ἐκλεκτοῦ του φίλου Μπεζενίτη ἔσπασε. Ἡ ἠθική βρωμιά ἀπλώθηκε, ἀκράτητη, πρὸς κάθε κατεύθυνση. Γέμισε τίς σελίδες τῶν καθημερινῶν ἐφημερίδων. Ξεχείλισε ἀπό τά ὀρθάνοιχτα καί φωτισμένα τηλεοπτικά παράθυρα. Κατάντησε καθημερινό θέαμα καί ἀνάγνωσμα. Ὁ Χριστόδουλος, ἀντί νά καθαρίσει τήν κόπρη τοῦ Αὐγείου, ἔντρομος, ἐπίδόθηκε σέ ἀπεγνωσμένη-καί ἀναποτελεσματική-πάλη, γιά νά στομώσει τό ρῆγμα καί νά πνίξει τήν παλλαϊκή ὄργη.

Πέντε ὀλόκληρα χρόνια, κύλησαν ἀπό τότε. Καί συνεχίζεται, δίχως διαλείμματα καί ὀλοένα μακραίνει τό γαϊτανάκι τῆς διπλῆς πλοκῆς. Ἀπό τό ἕνα μέρος φορτίζεται συνεχῶς ἡ δημοσιογραφική ἀποκαλυπτική ἐπεξεργασία τῶν ἐκκλησιαστικῶν σκανδάλων. Καί, ἀπό τό ἄλλο μέρος, ἀκούγεται τό ἀρχιεπισκοπικό ἀγκομαχητό, πού τεχνάζεται τήν ἀτελέσφορη ἐπικάλυψη.

Στό μεταξύ, οἱ σκοτεινές συμπε-

ριφορές του πρωταγωνιστή Μπεζενίτη συμπληρώθηκαν και εμπλουτίστηκαν με τις επιδόσεις των όμοιων του εκκλησιαστικών παρασίτων, πού, ενώ υποσχέθηκαν διά βίου αγνότητα και άκτημοσύνη απόλυτη, επιδόθηκαν σέ άμετρο πλουτισμό και σέ ρόζ ιδιαιτερότητες. Τήν πρώτη αποκάλυψη των Έπισκοπικών σκανδάλων (των ρόζ και των οικονομικών) τήν άκολούθησε ή δεύτερη. Καί τή δεύτερη ή τρίτη, ή τέταρτη, ή πολλοστή. Τά βιογραφικά κάποιων Μητροπολιτών τής Έκκλησίας τής Έλλάδος κατάντησαν χυδαίο και άποκρουστικό, καθημερινό, θέαμα και έκνευριστικό άκρόαμα. Τά έρωτηματικά πολλαπλασιάστηκαν. Καί ή λαϊκή δυσaréσκεια διογκώθηκε.

Όπως ήταν άναμενόμενο, ή σιχαμάρα παραπέμφθηκε-αύθόρμητα και αυτόματα-στό πολυκλαδικό έργαστήρι έλέγχου, κρίσης και άποτίμησης. Στο σώμα των Έλλήνων δικαστών. Στο κύκλωμα τής δημοσιογραφικής διερεύνησης και πληροφόρησης. Καί στή συνειδησιακή εύαισθησία του άνήσυχου εκκλησιαστικού πληρώματος. Όλοι άρχισαν νά συζητούν και νά έπεξεργάζονται τίς τολμηρές έπενδύσεις και τά διαστροφικά άθλήματα των διαφθαρμένων ρασοφόρων. Καί νά άπαιτούν, «έδώ και τώρα» νά καθαρίσει τό Έερό Θυσιαστήριο από τούς «φιλοχρήματους» και τούς «φιλήδονους».

Σέ κείνη, τήν ήλεκτρισμένη άτμόσφαιρα, ό θεσμικά άρμόδιος και ύπεύθυνος για τόν κολασμό των ένόχων Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, έβρισκε τό κουράγιο-ή τό θράσος-νά έμφανίζεται στις τηλεοπτικές όθόνες και νά κορδακίζεται, ότι θά εΐναι ό έγγυητής στό έργο τής κάθαρσης. Καί, τήν ίδια

ώρα, έπνιγε τίς καταγγελίες και τό στεναγμό του πλήθους στά βαθειά, κατασκότεινα έρμάρια του Συνοδικού Αρχείου. Έλεγε στους φίλους του και στους «κολλητούς» του: Άφεΐστε με νά βγώ, για λίγο, στην Όραία Πύλη κάποιου συνοικιακού Ναού. Νά φωνάξω, μέ δύναμη, πώς τό «κουσούρι» τής όμοφυλοφιλίας τό καταδικάζει άπερίφραστα τό Έερό Εύαγγέλιο. Καί πώς οι Πατέρες τής Έκκλησίας μας δέν έπιτρέπουν τήν πρόσβαση των κουσουριάριδων στό Θυσιαστήριο των άγίων Μυστηρίων. Καί, μετά, σās τό ύπόσχομαι, θά γυρίσω νά στήσω τό μηχανισμό τής έπικάλυψής σας. Θά ένταφιάσω, όσο μπορώ πιά βαθειά, τή στίβα των καταγγελιών, πού σās «σπιλώνουν»(!). Θά διακηρύξω, προς κάθε κατεύθυνση, ότι δέν ύπάρχουν έπαρκή και έξακριβωμένα στοιχεία, πού νά σās ένοχοποιούν. Θά καμωθώ, πώς δέ βλέπω τά πονηρά δρώμενα στό γυαλί τής τηλεόρασης. Καί πώς δέ φτάνουν στά αύτιά μου οι φωνές τής διαμαρτυρίας, πού έκπέμπουν οι «ζηλωτές», οι «φανατικοί» και οι «μουχλιασμένοι». Μέ τίς τολμηρές αυτές πρωτοβουλίες μου, θά σās σώσω. Θά σās έξασφαλίσω μόνιμη χοροστασία στους Μητροπολιτικούς θρόνους σας και άδιατάρακτη νομή των προνομίων και τής χλιδής.

Αυτές τίς δολιχοδρομίες τίς έχουν παρακολουθήσει, άποσπασματικά ή λεπτομερειακά, οι άνήσυχιο παρατηρητές και άναλυτές τής τραγικής εκκλησιαστικής μας έπικαιρότητας. Καί δέ θά τίς ιστορήσω έξ ύπαρχής. Εΐμαι, όμως, άναγκασμένος νά παρουσιάσω και νά σχολιάσω τά καινούργια στοιχεία, πού, πρόσφατα, ξέφυγαν τήν

ἀρχιεπισκοπική ἀστυνόμευση καί ἤρθαν νά συμπληρώσουν τό πάζλ τοῦ ὁμοφυλοφιλικῦ συμπλέγματος.

Οἱ ἀναγνώστες μας ἔχουν ἐνημερωθεῖ, μέ μακρά σειρά ἄρθρων μας, γιά τήν ὑποπτη καί πέρα γιά πέρα διαβλητή διαδικασία, πού ἐπέλεξε ὁ Χριστόδουλος, γιά νά ἀπαγκιστρώσει τούς στιγματισμένους φίλους του καί στενοῦς συνεργάτες του ἀπό τήν ἀρπάγη τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καί νά τούς περισώσει ἀπό τήν καθολική περιφρόνηση. Ἀπό τή στιγμή, πού οἱ κασέτες μέ τούς ὁμοφυλοφίλους διαιλόγους τοῦ σκανδαλοποιῦ Παντελεήμονα Μπεζενίτη-τό πρώτο σκάνδαλο, πού ἔφτασε στά ἀνοιχτά τηλεοπτικά παράθυρα-προκάλεσε ἐξέγερση καί καταλυτικό ἀναβρασμό, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, ἔριξε στό Συνοδικό τραπέζι, σάν βαρύγδουπο ἐπιχείρημα, ἱκανό νά ἀπαλλάξει ἀπό κάθε κατηγορία τόν ἔνοχο, τό ἐπιχείρημα, ὅτι οἱ ἰδιαιτερότητες καί οἱ ἐπιλήψιμες συμπεριφορές ἀποτελοῦν «προσωπικά δεδομένα». Καί, σύμφωνα μέ τό Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος, μέ τήν πάγια νομολογία τῶν ἑλληνικῶν Δικαστηρίων καί μέ τήν ἀντίστοιχη νομολογία τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου, κανένας δέν ἔχει τό δικαίωμα νά τά δημοσιοποιεῖ, νά διαπομπεύει τούς ἐραστές τῆς ἰδιαιτερότητας καί νά ζητάει τόν κολασμό τους.

Ἡ πρώτη χρήση αὐτοῦ τοῦ ἐπιχειρήματος ἔγινε κατά τή Συνοδική ἀντιμετώπιση τῆς καταγγελίας ἐναντίον Μπεζενίτη καί τήν ἐπεξεργασία τῶν κασετῶν μέ τούς ὁμοφυλοφίλους διαιλόγους του. Στό δελτίο Τύπου τῆς

Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 1ης Ἰουλίου 2002, διαβάζουμε: «Σχετικά μέ τό θέμα αὐτό ἀνεγνώσθη γνωμοδότηση τοῦ εἰδικοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συμβούλου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Ἀναστασίου Μαρίνου, στήν ὁποία ὑποστηρίζεται ἐπί τῇ βάσει τῆς νομοθεσίας καί τῆς νομολογίας τοῦ Ἀρείου Πάγου καί ἄλλων Συνταγματικῶν Διατάξεων τό παράνομο καί ποινικῶς κολάσιμο τῆς ὑποκλοπῆς τηλεφωνικῆς συνομιλίας καί χρήσεως τῶν προϊόντων τῆς.

Βέβαια, στήν ἴδια γνωμοδότησή του ὁ κ. Ἀναστάσιος Μαρίνος διατυπώνει καί τήν ἄποψη, ὅτι ἡ χρήση ἀποδεικτικῶν στοιχείων, πού προέρχονται ἀπό τηλεφωνική ὑποκλοπή, «δέν εἶναι ἄδικη» ὅταν ἔγινε «γιά τήν διαφύλαξη ἐνόμου ἢ ἄλλου δικαιολογημένου οὐσιώδους δημοσίου συμφέροντος». Τήν ἄποψη αὐτή τήν παρέκαμψε, σιωπηλά, ἀλλά ὄχι «αἰδημόνως», ὁ Χριστόδουλος, γιά νά μή ὑποχρεωθεῖ νά στείλει στό Ἐκκλησιαστικό Δικαστήριο τόν «ἐκλεκτό» του φίλο.

Μέ τεχνάσματα καί μέ τίς ἐξυτηρητήσεις, πού προσέφερε, ἐκείνη τήν ἐποχή, στόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο καί στόν Παντελεήμονα Μπεζενίτη, ὁ σημερινός ἔνοικος τοῦ Κορυδαλλοῦ Ἰάκωβος Γιοσάκης καί κάποιοι-στιγματισμένοι πιά ἢ τιμωρημένοι-παράγοντες τοῦ παραδικαστικοῦ κυκλώματος, ὁ Μπεζενίτης κατάφερε νά διολισθήσει ἀπό τίς συμπληγάδες τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Δικαιοσύνης. Ὁ δημοσιογραφικός, ὅμως, θόρυβος δέ σταμάτησε. Καί ἡ λαϊκή κατακραυγή, ἐνορχηστρωμένη καί σέ πολλαπλάσια ντεσιμπέλ, συνέχισε νά κατευθύνεται, πρὸς τόν ἔνοικο τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάρου, πού ἀγνόησε ἢ ποδοπάτησε

τούς Ίερούς Κανόνες και περιέκρυψε, μέσα σε στρεβλές, δικολαβικές ανακοινώσεις τις βδελυρές ιδιαιτερότητες του φίλου του.

Αν κάποτε βρεθεί ο υπομονετικός έρευνητής, πού θα θελήσει να περιμαζέψει όλες τις σχετικές ανακοινώσεις του εκκλησιαστικού και του πολιτικού Τύπου και θα βρει τό κουράγιο να αναπαραγάγει όσα περιέχονται στις τηλεοπτικές βιντεοκασέτες εκείνης της εποχής, θα συνθέσει τόμους άτέλειωτους ντροπής και δολοπλοκίας. Η άισχύροτητα θρονιασμένη «έν τόπω άγιω». Και η άδιαντροπία της ομάδας στήριξης «των άπόβλητων» σε επίπεδα αύξημένης επικινδυνότητας.

Κατά την περίοδο εκείνη, πού τά εκκλησιαστικά σκάνδαλα τροφοδοτούσαν, άσταμάτητα, τή δημοσιογραφική και την τηλεοπτική περιέργεια και οι ένοχοι φόρτωναν τις εύθυνες σε κείνους, πού τρύπωναν, άνεπίτρεπτα, στον ιδιωτικό τους βίο και στά «προσωπικά τους δεδομένα», ή επίσημη «*Αρχή Προστασίας Δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα*» αναγκάστηκε να άσχοληθεί με τις αίτιάσεις. Και, τελικά, άποφάνθηκε, ότι κανείς δέν έχει τό δικαίωμα να φιμώσει τά Μέσα της Ένημέρωσης και να στερήσει τό λαό από τις πληροφορίες, πού του είναι χρήσιμες και άπαραίτητες, προκειμένου να σηματοποιήσει άποψη και κρίση, για κείνους, πού τον ποδηγετούν κατά τις θρησκευτικές του άναζητήσεις.

Τό κείμενο της άπόφασης, πού έξέδωσε, ως πόρισμα, στις 12 Άπριλίου 2005, ή «*Αρχή δεδομένων*», είναι μακρότατο και σοβαρά τεκμηριωμένο.

Παραλείποντας την έπιμελημένη, νομική στήριξη του, μεταφέρω έδώ τό άπόσπασμα, πού αναφέρεται στις σκανδαλώδεις συμπεριφορές των ήγετικών στελεχών της Έκκλησίας και στό δικαίωμα των παραγόντων της Ένημέρωσης, να τά έπισημαίνουν, να τά σταθμίζουν και να τά δημοσιοποιούν.

«Η ανάγκη ένημέρωσης του κοινού για μείζονα θέματα λειτουργίας των θεσμών και είδικότερα για τά καταγελλόμενα στό χώρο της δικαιοσύνης και στους κόλπους της Ίεραρχίας της Έκκλησίας άποτελεί ζήτημα δημοσίου ένδιαφέροντος... Στην περίπτωση των Ίεραρχών ή έννοια του προσωπικού βίου έχει συρρικνωθεί έξαιρετικά από τό συνδυασμό της έφαρμογής σ' αυτούς των Ίερών Κανόνων ως είδικής αυτόνομης νομοθέτησης, σύμφωνα με τό άρθρο 3Σ και της οίκειοθελοϋς και αυτόβουλης ύπαγωγής των ίδιων σε ιδιαίτερα άυστηρούς κανόνες ήθικής πειθαρχίας και τρόπου ζωής, πού ίσοδυναμεί με πανηγυρική παραίτηση από σημαντικό τμήμα προσωπικής ζωής, συμπεριλαμβανομένης της έρωτικής. Με αυτά τά δεδομένα, ή δημόσια γνώμη δικαιούται να γνωρίζει άν ένας μητροπολίτης πού προβάλλει έαυτόν ως στερούμενο προσωπικής ζωής και ως παράδειγμα άρετής, άγνότητας, άγαμίας, πενίας κ.τ.λ. και ζητεί από τό ποιμνιό του να μιμηθεί τό παράδειγμά του, διάγει πράγματι βίο άκρως αντίθετο και σκανδαλώδη. Με άλλες λέξεις, οι προπαρατεθεισες έκδηλώσεις Ίεραρχών δέν ύπάγονται στην προσωπική ζωή τους, αλλά συνιστούν τμήμα του έλεγχόμενου από τον τύπο δημοσίου βίου τους... ».

Η άπόφαση αυτή, συνταγμένη από

ένα θεσμικό ὄργανο, πού μελετάει καί ἐπεξεργάζεται σχήματα καί προβληματισμούς τῆς ἐποχῆς, εἶναι, κατά πάντα, σωστή. Φιλοσοφημένη, νομικά θεμελιωμένη καί ἐκκλησιολογικά ἄσφουγη. Ἐγγίζοντας τόν εὐαίσθητο τομέα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ βίου, καταθέτει τό σεβασμό της στό ἀκηλίδωτο ἦθος τῶν φορέων τῆς χαρισματικῆς Ἀρχιερωσύνης καί ἀναπαράγει, μέ τό δικό της τρόπο, τήν Εὐαγγελική ἐξαγγελία, ὅτι οἱ μαθητές Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι «πόλις ἐπάνω ὄρους κειμένη» (Ματθ. ε' 14). Οἱ Ἐπίσκοποι δέν εἶναι ἄτομα μοναχικά, πού περπατοῦν καί ὀργανώνουν τή ζωή τους ἐντελῶς ξέχωρα ἀπό τό κοινωνικό σῶμα. Εἶναι πρόσωπα, πού ἀσκοῦν δημόσιο λειτουργήμα. Εἶναι ταγμένοι νά μεταφέρουν στό λαό τό Εὐαγγελικό μήνυμα καί νά ἐμπνέουν τή ζωή τῆς ἀγιότητας μέ τήν ἀγνότητα καί καθαρότητα τῆς προσωπικῆς τους ζωῆς. Μέ δεδομένη αὐτή τήν κοινωνική διάσταση τῆς ἐπισκοπικῆς διακονίας, ὅλοι ἔχουν τό δικαίωμα νά γνωρίζουν ποιός καί ποιῶς ἠθικῆς στάθμης εἶναι ὁ Ἐπίσκοπός τους. Καί ὅλοι διατηροῦν τήν ἐξουσία νά κοινοποιοῦν τίς θετικές ἢ ἀρνητικές πληροφορίες τους καί τήν κριτική τους, ὥστε νά ἐνημερώνεται τό πλῆθος καί νά καθορίζει, μέ πλήρη ἐλευθερία καί ὑπευθυνότητα τή συμπεριφορά του.

Τό περίεργο, τό ἀνησυχητικό ἕως ἐξοργιστικό, εἶναι τοῦτο: Ἐνῶ ἡ ἀπόφαση καί ἀπόφανση τῆς «Ἀρχῆς προσωπικῶν δεδομένων», πού ἀνύψωνε τούς Ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας στήν περιωπή τῆς ἀνώτατης, χαρισματικῆς ἡγεσίας καί τούς ἀναγνώριζε ὡς δημό-

σιους λειτουργούς, ἰδιαίτερα καταξιωμένης ἀποστολῆς, ἡ ὁμάδα τῶν ἐνόχων κινήθηκε νά ἀνατρέψει αὐτή τήν ξεκάθαρη ἐτυμηγορία καί νά ἐξασφαλίσαι τή μυστικότητα γιά τίς πράξεις ντροπῆς, πού προδίδουν ἀσυνέπεια καί κατεξυτελίζουν τήν προσωπικότητα.

Τό ἐπίσημο δημοσιογραφικό ὄργανο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τό περιοδικό «Ἐκκλησία», στό φύλλο τῆς 1ης Ἰουλίου 2005, δημοσιεύει ἕνα κείμενο, πού τό ἐπιγράφει «ΑΙΤΗΣΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ». Καί τί ζητάει, μέ τήν αἴτησή της αὐτή, ἡ Ἱερά Σύνοδος; Τό ἀνήκουστο καί ἀνεπίτρεπτο. Νά θεραπευτεῖ ἡ ἀδυναμία τῆς ἀπόφασης, πού εἶχε ἐκδόσει ἡ Ἀρχή προστασίας προσωπικῶν δεδομένων, μέ τήν ἀπάλειψη τοῦ ὀρισμοῦ, ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος εἶναι δημόσιο πρόσωπο καί ἀσκεῖ δημόσιο λειτουργήμα. Νά θεσπιστεῖ, ὅτι κανένας δέν ἔχει τό δικαίωμα νά παραβιάζει τή μυστικότητα τοῦ προσωπικοῦ του βίου καί νά ἀνασκαλεύει τά ἐρμάρια τῶν ἰδιαιτεροτήτων του καί τῶν ποικίλων ἐκτροπῶν του. Καί-εἰδικά γιά τό «κουσούρι» τῆς ὁμοφυλοφιλίας-νά δηλωθεῖ, ὅτι καί αὐτό ἀποτελεῖ ἐντελῶς προσωπικό δεδομένο του καί δέν παρέχεται στά Μέσα τῆς Ἐνημέρωσης ἡ ἄδεια νά ἀσχολοῦνται μέ αὐτό καί νά διαπομπέουν τόν ὁμοφυλόφιλο Ἐπίσκοπο μέ τή δημοσιοποίηση τῶν προτιμήσεών του.

Σᾶς μεταφέρω μιά χαρακτηριστική καί ἐξόχως ἐξοργιστική φράση:

«Εἰδικῶς ὡς πρός τά προσωπικά δεδομένα τοῦ Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος, τά ὅποια ἔτυχον ἐπεξεργασίας ὑπό τοῦ ὡς ἄνω τηλεο-

πτικοῦ Σταθμοῦ καί τοῦ συγκεκριμένου δημοσιογράφου ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νά θεωρηθοῦν ὅτι «συνδέονται μέ τήν ἄσκηση δημοσίου λειτουργήματος», διότι πρόκειται περί δεδομένων ἀναφερομένων εἰς αὐστηρῶς προσωπικήν (ὁμοφυλοφιλικήν) συμπεριφοράν παντελῶς ἄσχετον πρός τήν ἄσκηση δημοσίου λειτουργήματος.

Συνεπῶς καί ἐάν εἰσέτι γίνει δεκτόν ὅτι ὁ Μητροπολίτης εἶναι δημόσιον πρόσωπον, τοῦθ' ὅπερ ἡμεῖς ἀρνούμεθα, καί πάλιν ἡ ἐπεξεργασία (μετάδοσις) τῶν συγκεκριμένων προσωπικῶν δεδομένων εἶναι μὴ νόμιμος, διότι τὰ δεδομένα αὐτά δέν συνδέονται μέ τήν ἄσκηση δημοσίου λειτουργήματος».

Θά μπορούσατε ποτέ νά φανταστεῖτε, ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τό διοικητικό ὄργανο, πού ἔχει ἐπωμιστεῖ μέ τήν εὐθύνη τῆς διαφύλαξης τῆς Πατερικῆς Παράδοξης καί τῆς Κανονικῆς Τάξης, θά ἔφτανε στό ἐξευτελιστικό κατόντημα, νά ὑποστηρίξει, ὅτι οἱ ὁμοφυλοφιλικές ἰδιαιτερότητες ἀποτελοῦν ἐντελῶς προσωπικά δεδομένα, ἀτόμων, πού δέν ἀσκοῦν δημόσιο λειτούργημα καί, ἐπομένως, βρίσκονται στό ἀπυρόβλητο; Ὅτι οἱ εἰδεχθεῖς πράξεις τους εἶναι ἀπαρβίαστες καί ἀνέλεγκτες;

Ἡ Συνοδική αὐτή ὑποστήριξη τῶν διεστραμμένων προσώπων, ἀποτελεῖ ἐκτροπή, πού δέν τή συναντάει κανείς σ' ὅλη τή διαδρομή τῆς πολυκύμαντης ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας. Εὐρημα καί πράξη τοῦ σημερινοῦ διαφημιστή καί ὑποστηρικτή τῆς ἀρχιερατικῆς ὁμοφυλοφιλίας.

Τό ἀπρεπο αὐτό αἶτημα, τό ἀνατρε-

πτικό καί καταλυτικό τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἠθικῆς, τό μελέτησε ἡ Ἀρχή προστασίας προσωπικῶν δεδομένων. Καί τό ἀπέρριψε.

«Ἡ αἰτοῦσα ἰσχυρίζεται ὅτι ἡ αἰτιολογία στήν ὁποία βασίστηκε ἡ προσβαλλόμενη «θίγει τελικῶς τά ἔννομα συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» διότι οἱ ἀρχιερεῖς δέν εἶναι δημόσια πρόσωπα ἀσκοῦντα δημόσιο λειτούργημα, ἀφοῦ δέν εἶναι ὑπάλληλοι, ἀλλά θρησκευτικοί λειτουργοί. Ἰσχυρίζεται ἐπιπλέον ὅτι ἡ Ἐκκλησία καί οἱ Μητροπόλεις ναι μέν χαρακτηρίζονται ἀπό τό νόμο ὡς νπδδ, ἀλλά δέν ἀσκοῦν κρατική διοίκηση καί ὁ μητροπολίτης δέν εἶναι, ἐκ μόνης τῆς ιδιότητάς του αὐτῆς, δημόσιο πρόσωπο καί δέν ἀσκεῖ δημόσιο λειτούργημα, μέ ἀποτέλεσμα κατά τόν ἴδιο ἰσχυρισμό, νά μὴν εἶναι ἐπιτρεπτή ἡ σύμφωνα μέ τή διάταξη τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 2 (ζ) 2472/1997 ἐπεξεργασία προσωπικῶν δεδομένων τῶν μητροπολιτῶν.

Ἐκτός ἀπό τοῦς ἰσχυρισμούς πού προεκτέθηκαν, οἱ ὁποῖοι βάλλουν κατά τῆς νομικῆς βασιμότητος τῆς προσβαλλόμενης ἀπόφασης, ἡ αἰτοῦσα δέν ἐπικαλεῖται ὁποιοδήποτε νέο στοιχεῖο πού νά δικαιολογεῖ τήν ἐπί τῆς οὐσίας ἐπανεξέταση τῆς ὑπόθεσης.

Ἀπό τό σύνολο τῶν ὧσων ἐκτέθηκαν παραπάνω, προκύπτει ὅτι ἡ αἰτοῦσα ἀμφισβητεῖ ἀφενός τόν χαρακτήρα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ὡς νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου κατά τίς νομικές τῆς σχέσεις καί ἀφετέρου τήν ιδιότητα τῶν μητροπολιτῶν ὡς ἀνώτατων κρατικῶν λειτουργῶν καί κατὰ συνέπεια δημοσίων προσώπων.

Ὅπως ὁμως ἐκτίθεται στή μείζονα σκέψη, ὁ χαρακτήρας τῶν μητροπολι-

των ὡς δημοσίων προσώπων κατά τήν ἔννοια τῆς διάταξης τοῦ ἄρθρου 7 παρ. 2(ζ) τοῦ Ν. 2472/97 εἶναι ἀναμφισβήτητος.

Περαιτέρω δέν συντρέχει λόγος ἐπανεξέτασης τῆς ὑπόθεσης στήν οὐσία της, δεδομένου ὅτι μέ τήν αἴτηση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δέν προσκομίζονται νέα στοιχεῖα.

Κατά συνέπεια ἡ κρινόμενη αἴτηση θεραπείας πρέπει νά ἀπορριφθεῖ.

Τό σημαντικό καί ἰδιαίτερα ἀξιοπρόσεκτο εἶναι, ὅτι ἡ Συνοδική εὐνοια πρὸς τήν ἰδιαιτερότητα τῆς ὁμοφυλοφιλίας δέν ἀπορρίφθηκε μόνο ἀπό τήν ἀρμόδια Ἀρχή προστασίας δεδομένων, ἀλλά καί ἀπό τό σύνολο τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὁ σάλος, πού προκλήθηκε, ἦταν πάνδημος καί τυφωνικός. Ἡ κατακραυγή ἐναντίον τοῦ προέδρου τῆς Συνόδου Χριστόδουλου καί τῶν δώδεκα μελῶν τῆς συγκεκριμένης, ἐτήσιας Συνοδικῆς σύνθεσης, κύκλωσε τό Συνοδικό μέγαρο καί ἀπειλήσε νά ἀνατρέψει τήν προεδρική καί τίς Συνοδικές καθέδρες. Ἀλλά, παρά πᾶσα προσδοκία, οἱ ὑπόλογοι παράγοντες δέν ἔδειξαν νά ἰδρῶναι τό αὐτί τους. Ἐμειναν στή σιωπή καί στήν ἐπιτηδευμένη ἀφάνεια. Οὔτε ὑποστήριξαν τήν «αἴτηση θεραπείας», πού ἀπορρίφθηκε, οὔτε τήν ἐρμήνευσαν.

Ἀπό τά πολλά, τά πάμπολλα δημοσιεύματα τοῦ καθημερινοῦ καί τοῦ περιοδικοῦ Τύπου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πού στιγμάτισαν τή Συνοδική κάλυψη τοῦ «κουσουριοῦ» τῆς ὁμοφυλοφιλίας, ξεχωρίζω καί παρουσιάζω μιά καί μόνη. Τήν ἐπιστολή, πού ἔστειλε στό Χριστόδουλο, ὁ σιαμαῖος «ἐν Χρυσοπηγῇ» ἀδελφός του, ὁ Μητροπολίτης Καλαβρύτων Ἀμβρόσιος καί πού τή δημο-

σίευσσε στό τεῦχος 1 καί 2, δηλαδή Ἰανουαρίου καί Φεβρουαρίου 2006, τοῦ ἐνημερωτικοῦ φυλλαδίου τῆς Μητροπόλης του «Διακονία καί μαρτυρία».

«Μακαριώτατε,

Ἡ ἐφημερίδα "Ἔθνος τῆς Κυριακῆς" τῆς 24ης Δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους καί ὑπό τόν τίτλον "Ἱερή διγλωσσία γιά τό "κουσούρι" ἀναφέρεται εἰς διάβημα τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τήν Ἀρχήν Προστασίας Προσωπικῶν Δεδομένων καί ἰσχυρίζεται, ὅτι διά τοῦ διαβήματος ἐκείνου ἡ Ἱερά Σύνοδος "ἀθῶναι τήν ὁμοφυλοφιλία τῶν Μητροπολιτῶν καί ἐπιχειρεῖ νά τή νομιμοποιήσει".

Ὀντως μία προσεκτική ἀνάγνωσις τοῦ Συνοδικοῦ ἐγγράφου, τό ὁποῖον δημοσιεύεται εἰς τό ὑπ' ἀριθμ. 7/2005 τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ "Ἐκκλησία", σελ. 560-561, ἀφήνει ἔκπληκτον τόν ἀναγνώστην μέ τάς πάντη ἀπαραδέκτους θέσεις, τάς ὁποίας ἐμφανίζεται νά ὑποστηρίζῃ ἡ Ἱερά Σύνοδος, ὡς τά περί Δημοσίων Προσώπων καί τά περί ἰδιωτικῆς ζωῆς των καί περί "δεδομένων ἀναφερομένων εἰς αὐστηρῶς προσωπικήν (ὁμοφυλοφιλικήν) συμπεριφορᾶν παντελῶς ἄσχετον πρὸς τήν ἄσκηση δημοσίου λειτουργήματος".

Ἐπειδή τό ζήτημα τοῦτο προκάλεσε μείζονα σκανδαλισμόν τῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, εὐσεβᾶστως παρακαλῶ, ὅπως ἀνακληθῇ ἀμέσως τό συγκεκριμένον ἔγγραφο, ἀπομακρυνθῶν δέ πάραυτα ἐκ τῶν Συνοδικῶν Ὑπηρεσιῶν ὅλοι ὅσοι καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἀνεμείχθησαν εἰς τήν σύνταξιν τοῦ ἐγγράφου τούτου καί εἶναι ὑπεύθυνοι διά τήν πνευματικήν ζημίαν, ἣν ὑπέστη ἡ Μητέρα Ἐκκλησία ἐκ τῆς ἀπαραδέκτου ταύτης ἐνεργείας των.

Ἐν κατακλείδι παρακαλῶ τὴν Ἱεράν Σύνοδον ὅπως, μέ ἕκτακτον Διάγγελμά της πρὸς τὸν πιστὸν Λαόν, ἐκφράσῃ τὴν λύπην της διὰ τὴν σημειωθεῖσαν πνευματικὴν βλάβην εἰς τὰς συνειδήσεις τῶν πιστῶν καὶ ἀποκαταστήσῃ ἀμέσως τὰ πράγματα, καταδικάζουσα τὸ ἁμάρτημα τῆς ὁμοφυλοφιλίας ρητῶς καὶ ἀπεριφράστως καὶ ὑφ' οἰανδήποτε μορφήν του, διακηρύξῃ δέ ὅτι ἕκαστος Μητροπολίτης καὶ πᾶς ἐν γένει Κληρικός ὀφείλει νὰ διάγῃ διαφανῆ βίον καὶ νὰ εἶναι ἴπολις ἐπάνω ὄρους κειμένην» κατὰ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου μας. Ἐκφράζω τὴν βαθυτάτην λύπην μου διὰ τὸ ἀσύγνωστον τοῦτο ἀτόπημα τῆς ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως.

Ἐπί δέ τούτοις ἐκζητῶν ταπεινῶς τὰς Ὑμετέρας εὐχὰς ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ εἰς τὸ Νέον Ἔτος, διατελῶ

Ἐλάχιστος ἐν Χριστῷ ἀδελφός
+ Ὁ Καλαβρῦτων καὶ Αἰγιαλείας
ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

Ἡ πρόταση τοῦ Καλαβρῦτων γιὰ σύνταξη Συνοδικοῦ Διαγγέλματος καὶ τὸ αἴτημά του νὰ τιμωρηθοῦν ὅλοι ἐκεῖνοι, πού «ἀναμείχθηκαν στή σύνταξη τοῦ ἐγγράφου τούτου», ἔπασαν στό κενό. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δέν ἔκανε τὴν παραμικρὴ κίνηση, γιὰ νὰ ἀποσαφηνίσει τὸ βαθμὸ προσωπικῆς του μετοχῆς στή Συνοδικὴ αἴτηση, γιὰ κάλυψη τῆς ὁμοφυλοφιλίας, οὔτε δρομολόγησε διοικητικὴ ἔρευνα καὶ ἐπιβολὴ ποινῶν στοὺς ὑπηρεσιακοὺς παράγοντες, πού ἔγιναν αἴτιοι τῆς παραπλάνησης καὶ τοῦ σκανδαλισμοῦ τῶν πιστῶν. Οὔτε γάτος, οὔτε ζημιὰ. Πλήρης ἀναισθησία. Καὶ ἀδιαπέραστη σιωπή.

Οἱ διαμαρτυρίες, τὰ κομψὰ σχόλια καὶ οἱ ἀκομψες ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ

ἀρχιερατικοῦ ὁμοφυλοφιλικῆς κυκλώματος συνεχίστηκαν καὶ πολλαπλασιάστηκαν. Ἀλλά, κανένας ἀπὸ τὴ Χριστοδουλικὴ αὐλή δέν ἀνοίγε τὸ κλειστὸ παράθυρο τῆς ἀπομόνωσης, γιὰ νὰ δώσει ἀπάντησιν.

Ἄφου πέρασε ὀλόκληρος χρόνος, στὶς 19 Ἰανουαρίου 2007, ὁ Καλαβρῦτων Ἀμβρόσιος ἐπανῆλθε. Ἔστειλε καινούργιο ἔγγραφο στήν Ἱερά Σύνοδο. Καὶ ζήτησε νὰ ἀνακληθεῖ, ὅπως δὴποτε, «τὸ περιεχόμενον τῆς ἀπὸ 2-6-2005 Αἰτήσεως θεραπείας τῆς ὑπ' ἀριθμ. 25/2005 ἀποφάσεως τῆς ἀρχῆς Προστασίας Προσωπικῶν δεδομένων». Ἀλλά ἡ Σύνοδος, γιὰ μιὰ ἀκόμα φορά, σιῶπησε. Οὔτε δικαιολογήθηκε γιὰ τὴν παλιά της ἀπόφαση, μέ τὴν ὁποία ζητοῦσε νὰ θεωρηθεῖ τὸ «κουσουρί» τῆς ὁμοφυλοφιλίας «ἀναφερόμενον εἰς αὐστηρῶς προσωπικὴν συμπεριφορὰν παντελῶς ἄσχετον πρὸς τὴν ἀσκηση δημοσίου λειτουργήματος», οὔτε ἀνταποκρίθηκε στό αἴτημα τοῦ Καλαβρῦτων, νὰ ἀποκηρύξει τὴν σκανδαλώδη εὐνοιά της πρὸς τὴν ὁμοφυλοφιλία.

Φτάσαμε στό Φεβρουάριο τοῦ 2007. Εἴκοσι ὀλόκληρους μῆνες, μετὰ τὴν πρώτη, κυριολεκτικὰ πυρηνικὴ, ἔκρηξη τοῦ σκανδαλοῦ. Καὶ τότε ἔσπασε ἡ προβληματικὴ σιωπὴ καὶ ξεπετάχτηκαν, στή δημοσιότητα τὰ «κρυφὰ» στοιχεῖα τῆς σκοτεινῆς διαπλοκῆς.

Στὶς 5 Φεβρουαρίου 2007, εἴκοσι ὀλόκληρους μῆνες μετὰ ἀπὸ τὴ δημοσίευση τῆς ἐπίμαχης «αἰτήσεως θεραπείας» στό ἐπίσημο δημοσιογραφικὸ ὄργανο τῆς Ἐκκλησίας, εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας μιὰ δήλωση-βόμβα, πού τὴν ὑπογράφουν ἐννιά ἀπὸ τὰ δώδε-

κα μέλη τῆς Συνόδου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ἡ δήλωση αὐτή, στή συντομία της καί μέ τό στεγνό της ὕφος, λέει πολλά. Τή μεταφέρω ἀκέραιη:

«ΔΗΛΩΣΗ

Σεβ. Μητροπολιτῶν, Μελῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

τῆς 148ης Συνοδικῆς περιόδου (2004-2005)

Ἐξ ἀφορμῆς ἐρωτημάτων πού μᾶς ἀπηύθυναν ὀρισμένοι ἀδελφοί (ἀλλά καί ἐπικριτικῶν σχολίων πού δημοσιεύθηκαν), παρακαλώντας μας νά διευκρινίσουμε ἐγγράφως καί ἐνυπογράφως τή θέση μας ἐν σχέσει μέ κείμενο ὑπό τόν τίτλο «Αἴτηση Θεραπείας τοῦ Ν.Π.Δ.Δ. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος...», πού καταχωρίσθηκε στό Περιοδικό «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» (τεῦχος 7, Ἰούλιος 2005) μέ τίτλο στό περιθώριο «Αἴτηση Θεραπείας τῆς Ἱεράς Συνόδου Ἐνοπιῶν τῆς Ἀρχῆς Προστασίας Προσωπικῶν Δεδομένων», δηλώνουμε τά κάτωθι:

1. Εἶναι πασιφανές, ὅτι τόσο ἀπό τόν τίτλο ὅσο καί ἀπό τό περιεχόμενό του τό ἐν λόγω κείμενο δέν ἀποτελεῖ κατ' ἀκρίβειαν συνοδικό ἐγγραφο. Τό περιεχόμενό του οὔτε ἀναγνώστηκε οὔτε ἐγκρίθηκε οὔτε-πολύ περισσότερο-ὑπογράφηκε ἀπό μᾶς, Συνοδικά Μέλη τῆς τότε Συνοδικῆς Περιόδου (2004-2005).

2. Εἶναι αὐτονόητο, ὅτι ὄχι μόνο δέν υἱοθετοῦμε ἐκφράσεις-ἐπιχειρήματα τοῦ συντάκτη τῆς ἐν λόγω "Αἴτησης", πού ἀναφέρονται στή σχέση ὁμοφυλοφιλικῆς συμπεριφορᾶς μέ τήν ἄσκηση δημοσίου Λειτουργήματος (κατά μείζονα λόγο μέ τήν ἄσκηση τοῦ ἐπισκοπικοῦ Λειτουργήματος), ἀλλά ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΜΕ καί ΑΠΟΡΡΙΠΤΟΥΜΕ ἀπεφράστως.

3. Ἐπίσης, ἐκφράζουμε τή λύπη μας διότι τό κείμενο τοῦτο, ἀπό ἔλλειψη προσοχῆς ἴσως, εἶδε τό φῶς τῆς δημοσιότητας στό ἐπίσημο περιοδικό τῆς Ἐκκλησίας μας καί δικαιολογημένα προκάλεσε ἀπορία ἢ καί τήν ἀντίδραση ὀρισμένων.

5 Φεβρουαρίου 2007

ΟΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΕΣ

+ Ο Ξάνθης ΠΑΝΤΕΛΕΜΩΝ

+ Ο Ἐλασσῶνος ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

+ Ο Σάμου ΕΥΣΕΒΙΟΣ

+ Ο Καστορίας ΣΕΡΑΦΕΙΜ

+ Ο Φλωρίνης ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

+ Ο Κασσανδρείας ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

+ Ο Νέας Σμύρνης ΣΥΜΕΩΝ

+ Ο Γλυφάδας ΠΑΥΛΟΣ

+ Ο Θήρας ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ

Ο Ξάνθης Παντελεῖμων, συνόδεψε τήν ὑπογραφή του μέ μιά ἐπισήμανση: Τά ὑπ' ἀριθμ. 306/24.1.007 καί 559/9.2.207 Συνοδ. ἐγγραφα ἀποκαθιστοῦν τό θέμα. Προσυπογράφω τήν 1 καί 2 περίπτ. τῆς δηλώσεως διά τήν Δ.Ι.Σ. καί μόνον.

Μετά ἀπό τή δημοσίευση αὐτῆς τῆς δήλωσης, ἀναδύεται ἀπό τά βάρη τῶν συνειδητέων, μιά μακρά ἀλυσίδα ἐρωτηματικῶν.

1. Ἡ διαβόητη «Αἴτηση Θεραπείας» φέρνει τήν ἔνδειξη, ὅτι εἶναι ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Πῶς εἶναι δυνατό, νά διατυπώνεται καί νά ἀποστέλλεται σέ θεσμοθετημένη «Ἀρχή» Συνοδική Ἀπόφαση, δίχως νά τή γνωρίζουν τά μέλη τοῦ Συνοδικοῦ σώματος; Ποίος ἀποφάσισε τή διατύπωσή της καί τήν ἀποστολή της; Ποίος ἔδωσε τήν ἐντολή στήν ἀρμόδια Συνοδική ὑπηρεσία νά τήν καταθέσει στό πρωτόκολλο τῆς

Ἀρχῆς Προσωπικῶν δεδομένων; Καί κάτι ἀκόμα; Ποιός διαβίβασε αὐτό τό διαβεβλημένο-καί καθ' ὑπόθεση Συνοδικό-κείμενο στή διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησία», μέ τήν ἐντολή νά τό δημοσιεύσει;

2. Ἄν τά μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δέν εἶδαν, οὔτε ἄκουσαν, οὔτε ψήφισαν, οὔτε ὑπόγραψαν τήν «Αἴτηση Θεραπείας», μπορεῖ νά μήν τήν εἶδε καί νά μή τήν ἄκουσε ὁ πρόεδρος τοῦ Σώματος Ἀρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος; Ἄν δέν ἔλαβε γνώση μήτε αὐτός, τότε θά πρέπει νά συμπεράνουμε, ὅτι οἱ Συνοδικές ὑπηρεσίες εἶναι κάτι χειρότερο ἀπό μπάχαλο.

3. Ἄς ὑποθέσουμε ὅτι τό ἔγγραφο ξέφυγε ἀπό ἐντελῶς μυστικά κανάλια καί ὁ Χριστόδουλος καί οἱ δώδεκα Συνοδικοί δέν ὀσφράνθηκαν τήν δυσσομία τῆς «Αἴτησης», πού ζητοῦσε τήν ἀμνηστευση τῆς ὁμοφυλοφιλικῆς ἰδιαιτερότητας. Δέ φυλλομέτρησαν, μετά, τό περιοδικό Ἐκκλησία; Καί δέν εἶδαν ἐκεῖ, τήν «Αἴτηση», πού τούς ἐκθέτει καί τούς ἐξευτελίζει; Καί ἂν δέν τό εἶδαν αὐτοί, δέν ὑπῆρξε κανένας «παστρικός» αὐλικός, γιά νά τούς ἐνημερώσει καί νά τούς παρακινήσει σέ ἀκύρωση τοῦ ἐπιλήψιμου ἐγγράφου καί σέ διάσωση-ἔστω καί ἐκ τῶν ὑστέρων-τῶν ὑπολειμμάτων τοῦ κύρους τους;

4. Ἄς κάνουμε στραβά μάτια καί ἄς δεχτοῦμε, ὅτι δέ βρέθηκε στήν Ἀρχιεπισκοπική καί στή συνοδική αὐλή θαρρετός λειτουργός, γιά νά ἐπισημάνει τήν ἐκτροπή καί ἱκανός νά ὑποδείξει τόν τρόπο διαφυγῆς ἀπό τόν αὐτοεξευτελισμό καί ἀναστήλωσης τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ κύρους. Ὁ Καλαβρύτων Ἀμβρόσιος, μέλος τῆς Χρυσοπηγῆς καί παλιός συνοδοιπόρος τοῦ Χριστόδου-

λου, δύο φορές διαμαρτυρήθηκε. Δύο φορές ζήτησε τήν ἀνάκληση τῆς ἀμαρτωλῆς «Αἴτησης» καί τήν ἔκδοση Συνοδικοῦ διαγγέλματος, πού νά καταδικάζει τήν ὁμοφυλοφιλική διαστροφή. Γιατί αὐτά τά δύο, καυτά, ἔγγραφα δέ συζητήθηκαν, στό μεταξύ διάστημα, ἀπό τή Δ.Ι.Σ.; Γιατί ρίχτηκαν στό καλάθι τῶν ἀχρήστων; Ὁ Ἀμβρόσιος καί τίς δύο φορές, καί τό 2006 καί τό 2007, ἔδωσε εὐρύτατη δημοσιότητα στίς διαμαρτυρίες του. Τίς καταχώρησε στό δελτίο τῆς Μητρόπολης του. Τίς προώθησε καί στίς ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν. Τό γεγονός αὐτό διηγείρε τήν ἀνησυχία καί προκάλεσε τήν ἔντονη ἀντίδραση τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πληρώματος. Ἀλλά, ἀπό τήν ἐπίσημη καθέδρα τῆς ἐκκλησιαστικῆς διοίκησης δέ δόθηκε καμμία ἐξήγηση, ἱκανή νά κατευνάσει τή θύελλα. Εἴκοσι μῆνες κύλησαν στή φόρμα τῆς «παραλλαγῆς καί τῆς ἀπόκρυψης».

Ἄπό ἓνα θολό κείμενο ἐπιστολῆς, τοῦ Μητροπολίτη Σύρου Δωροθέου πρὸς τόν τότε ἀντιπρόεδρο τῆς Συνόδου Μητροπολίτη Ξάνθης Παντελεήμονα, σκάει μύτη ἓνα παμπόνηρο τέχνασμα. Ἡ διαδικασία, πού σοφίστηκε ὁ Χριστόδουλος, νά πνίξει τή δήλωση διαμαρτυρίας τῶν ἐννιά Συνοδικῶν, μόλις πληροφορήθηκε τήν πρόθεση τους νά τήν κοινοποιήσουν εὐρύτατα.

Ὁ Σύρου, γνωστός καί σταμπαρισμένος ἀπό παλιές δημοσιογραφικές ἐκτιμήσεις, δηλώνει, πὼς δέν προσυπογράφει τή διαμαρτυρία τῶν ἐννιά συναδέλφων του Συνοδικῶν. Καί γιατί; Γιατί συμφωνεῖ ἀπόλυτα μέ τόν Ἀρχιε-

πίσκοπο Χριστόδουλο, ότι η άμαρτωλή «Αίτηση Θεραπείας» ήταν ένα νομικό κείμενο και για τό λόγο αυτό δέν πέρασε από τή Συνοδική έπεξεργασία. Διαβάσετε και βγάλετε συμπεράσματα:

«Έξ άφορμής του ύπ' άριθ. Πρωτ. 559/319/9-2-2007 Συνοδικού έγγράφου, ληφθέντος παρ' ήμῶν τήν 13ην Φεβρουαρίου έ. έ. διά του όποιου διαβιβάζεται εις ήμᾶς ή ύπ' άριθ. Πρωτ. 306/209/24-1-2007 πρός τόν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Καλαβρύτων και Αίγιαλείας κ. Άμβρόσιον, Έπιστολή, ως άπάντησις εις τήν από 10/1/2007 έπιστολήν αυτού, διά τής όποιας ήτήσατο τήν άνάκλησιν του περιεχομένου τής από 2/6/2005 Αίτήσεως Θεραπείας του Νομικού Γραφείου τής Ίεράς Συνόδου περί άνακλήσεως του σκεπτικού τής ύπ' άριθμ. 25/2005 άποφάσεως τής Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, άπευθυνόμεθα πρός Ύμᾶς, ως Άντιπρόεδρον τής 148ης Συνοδικής Περιόδου και δηλοῦμεν ότι, ίκανοποιούμενοι έκ του περιεχομένου τής προμνημονευθείσης Έπιστολής, διά τής όποιας ό Μακαριώτατος άποκαθιστᾶ τό θέμα, ρητῶς και κατηγορηματικῶς, εις τās πραγματικās του διαστάσεις και ή όποία προσέλαβεν ηύξημένον κύρος, ως διά Συνοδικού Έγγράφου, διαβιβασθεῖσα ήμῖν, θεωροῦμεν ότι αἱ δεδικαιολογημένοι Ένοστάσεις και Διαμαρτυρίαι έκ μέρους τῶν Μελῶν τής 148ης Συνοδικής Περιόδου, τής όποιας και ήμεῖς μετέσχομεν, θά έχουν ήδη άνασταλή καιώς έκ τούτου παρέλκει ή καθ' οἰονδήποτε τρόπον άνακίνησις τής συγκεκριμένης ύποθέσεως.

Τό καθ' ήμᾶς, ως ρητῶς άναγράφεται εις τήν έξονομασθεῖσαν Έπιστολήν

ή από 2/6/2005 έπίμαχος Αίτησις Θεραπείας» εἶναι νομικόν κείμενον, δέν έτέθη ύπ' ὄψιν τής Ίεράς Συνόδου τής περιόδου 2004-2005, διεξεπεραιώθη ύπηρεσιακῶς, και διά τουτο οὐδέποτε έλάβομεν ή άνέγνωμεν ή ύπεγράψαμεν τό συγκεκριμένον νομικόν κείμενον....».

Ό Σύρου, άν και δηλώνει στο άκροτελεύτιο κομμάτι τής έπιστολής του, ότι «έμμένει εις τήν τήρησιν τῶν άρχῶν τής Χριστιανικῆς ήθικῆς», μέ τήν έπιχειρηματολογία του διεγείρει έρωτήματα και προκαλεῖ θυμηδία.

1. Δηλώνει, ότι ή «Αίτηση Θεραπείας» άποτελεῖ «Νομικόν κείμενον». Και για τό λόγο αυτό δέν έλαβε γνώση του περιεχομένου της ή Ίερά Σύνοδος. Άλλά, ποιά πρωτοτυπία!!! Ἐραγε ή Νομική Ύπηρεσία κινήθηκε άυτόνομα και άυθαίρετα; Δέν έλαβε έντολές και οδηγίες από τήν Ίερά Σύνοδο; Δέν τής προσδιόρισε ή Ίερά Σύνοδος τό λόγο και τό σκεπτικό τής προσφυγῆς; Και τό δικόγραφο, προτου κατατεθεῖ δέν έπρεπε νά περάσει από Συνοδικό έλεγχο; Μπορεῖτε νά φανταστεῖτε τή Γραμματεία του Ύπουργικου Συμβουλίου νά συντάσσει και νά καταθέτει προσφυγές στα Δικαστήρια ή όπουδήποτε άλλοῦ, χωρίς νά έχουν περάσει από τόν έξονυχιστικό έλεγχο τής προϊσταμένης άρχῆς;

2. Ό Σύρου ίσχυρίζεται, ότι ή, κατά εἴκοσι μήνες, καθυστερημένη άπάντηση του Χριστόδουλου στον Άμβρόσιο τόν ίκανοποιεῖ πλήρως, γιατί «άποκαθιστᾶ τό θέμα, ρητῶς και κατηγορηματικῶς, εις τās πραγματικās του διαστάσεις». Και τό έρώτημα: Πῶς τό άποκαθιστᾶ; Όμολογώντας ότι δέν πέρασε από τήν Ίερά Σύνοδο, γιατί εἶναι «Νομικόν κείμενον»; Μά, άκριβῶς αυτό

ἀποτελεῖ τό σῶμα τοῦ ἐγκλήματος. Μέ τή Συνοδική αὐτή προσφυγή, πού δέν τήν εἶδε καί δέν τήν ἄκουσε ἡ Σύνοδος, παρασημοφορήθηκαν οἱ ὁμοφυλοφιλικές ἐκτροπές καί ρεζιλεύτηκε ἡ ἐκκλησιαστική Διοίκηση.

3. Δηλώνει ἀκόμα, ὅτι ἡ ἐπιστολή τοῦ Χριστόδουλου στόν Ἀμβρόσιο, «προσέλαβε ἠύξημένον κῆρος, ὡς διά Συνοδικοῦ Ἐγγράφου». Δήλωση ἀκατανόητη καί ἀπαράδεκτη. Καί ρωτᾶμε: Ἡ ἐπιστολή αὐτή τοῦ Χριστόδουλου διαβάστηκε στήν Ἱερά Σύνοδο τῆς τρέχουσας περιόδου; Ὁχι. Ἐχει τήν ψῆφο καί τήν ὑπογραφή τῶν μελῶν τῆς Συνόδου; Ὁχι. Μέ ποιό τρόπο, λοιπόν, ἀπόκτησε τό χαρακτήρα τοῦ Συνοδικοῦ Ἐγγράφου; Ἐπειδή βαφτίστηκε «Συνοδική» ἀπό τόν Σύρου Δωρόθεο;

4. Καί ἕνα ἀκόμα ἐρωτηματικό. Γιατί, μετά καί ἀπό τή θύελλα τῶν ἀντιδράσεων, πού προκάλεσε ἡ (ὑποτιθέμενη Συνοδική) κάλυψη τῆς ὁμοφυλοφιλίας, δέν ἀσχολήθηκε, προσεκτικά καί ὑπεύθυνα, ἡ σημερινή Σύνοδος μέ τόν σκανδαλισμό; Γιατί δέ θεώρησε ὑποχρέωσή της νά συντάξει ἐπίσημο διάγγελμα, ὅπως εἰσηγήθηκε ὁ Ἀμβρόσιος, μέ τό ὁποῖο νά ἀναιρεῖ καί νά καταδικάζει τό ὑποπίτο «νομικό κείμενο», νά ζητεῖ, ταπεινά, συγγνώμη ἀπό τό λαό, γιά τό ἔκτροπο καί νά τόν βεβαιώνει, ὅτι οἱ ποιμένες του δέν εἶναι οἱ σύμμαχοι καί οἱ συναυτουργοί τῶν ἠθικῶν διαστροφῶν, ἀλλά οἱ φορεῖς τῆς Εὐαγγελικῆς καθαρότητος καί τῆς Πατερικῆς ἀκρίβειας;

Πελώριο τό σκάνδαλο, πού ξέσπασε μέ τίς ἀπομυθεύσεις τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου κάποιων ρασοφόρων, ἀνώτατων καί

ἀνώτερων, πού ἀνοίγουν δρόμο καί γιά τούς κατώτερους καί μολύνουν ὅλο τό Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Καί ὁ Χριστόδουλος δέ διαθέτει τίς ἠθικές ἀντοχές νά τό ἀντιμετωπίσει. Νά καθαρῖσει τήν αὐλή του καί ὀλόκληρο τόν περίβολο τῆς Ἐκκλησίας ἀπό τούς ἐπίορκους, τούς «φιλήδονους» καί τούς «φιλοχρηματους». Καί ὁ σκανδαλισμός σέρνεται. Ἡ «Αἴτηση Θεραπείας», πού ὑποβλήθηκε στήν Ἀρχή Προστασίας Προσωπικῶν δεδομένων, δέν ἔκλεισε τήν πόρτα καί δέν ἀπομόνωσε τά σκάνδαλα. Ἀντίθετα, ἄνοιξε, διάπλατα, πόρτες καί παράθυρα. Ἐκανε τό Συνοδικό Μέγαρο διάτρητο. Καί ἄφησε νά κυλήσουν πρὸς τά ἔξω ὄγκοι βρωμιάς.

Ἐνα ἄλλο μυστικό, πού κρύβει ἡ ἄστοχη, ἡ ἐπίμαχη καί σκοτεινή αὐτή «προσφυγή» θά τό προσεγγίσουμε μέ τό ἐπόμενο κείμενό μας.

Ο ΑΤΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΡΙΔΟΣ

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Δεκαπενθήμερο Δελτίο

Ἐκκλησιαστικῆς Ἐνημέρωσης

Κωδικός 2360

Ἰδιοκτήτης - Ἐκδότης

ὁ Μητροπολίτης

Ἀττικῆς καί Μεγαρίδος

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

Διεύθυνση

19011 Αὐλών Ἀττικῆς

Τυπογραφεῖο Κωνσταντίνου Σανιδᾶ

Ἰωαννίνων 6, Μοσχάτο

ISSN 1790-482X

Οί αυτο-αγιογραφούμενοι

Ίσως ένα από τά θέματα, πού σκανδάλισαν τόν κόσμο καί όδήγησαν στην έκδίωξη (αναγκαστική παραίτηση) του πρώην Καλύμνου κ. Νεκταρίου, ήταν τό γεγονός ότι αγιογράφησε τήν εικόνα του σέ Ναό τής Μητροπόλεώς του.

Στό Βόλο, επί Μητροπολίτου τότε Δημητριάδος κ. Χριστοδούλου, φιλοτεχνήθηκε ένα τεράστιο καί πανάκριβο ψηφιδωτό, τά αποκαλυπτήρια του όποιου έγιναν τό 1994 επί τή έπετειώ τριών χρόνων από τής έκδημίας του μακαριστου Πατριάρχη Δημητρίου. Τό πανάκριβο αυτό ψηφιδωτό, πού φιλοτεχνήθηκε «ανάλωμασι τών πιστών», κοσμεϊ έξωτερικό τοίχο του Ίερου Ναου Εύαγγελιστρίας τής Νέας Ίωνίας Βόλου, προϊστάμενος του όποιου ήταν τότε ό νυν Πρωτοσύγκελλος τής Άρχιεπισκοπής Άθηνών π. Θωμάς Συνοδινός, ό «πρωτοπρεσβύτερος του Οίκουμενικού Θρόνου», τίτλος, τόν όποιο του άρέσει νά χρησιμοποιει.

Τό ψηφιδωτό έγινε σέ ανάμνηση τής επισκέψεως του Πατρι-

άρχη στή Μητρόπολη Δημητριάδος τό 1990, καί ειδικά στον ώς άνω Ναό, εικονίζει δέ τίς μορφές του Πατριάρχη καί τής συνοδείας του στή μιά μεριά, καί στην άλλη του κ. Χριστοδούλου πλαισιούμενου υπό του Σεραφείμ, τότε Άρχιεπισκόπου (λίγο πιό πίσω), καί όλης τής τότε βολιώτικης ομάδας. Διακρίνονται ό νυν τιτουλάριος Μητροπολίτης Βρεσθένης κ. Θεόκλητος, ό νυν Καισαριανής κ. Δανιήλ, καί σέ περίοπτη θέση, μπροστά καί δεξιά του κ. Χριστοδούλου ό «πρωθιερεύς π. Θωμάς Συνοδινός ό Άμοργίνος» (κατά τή μεγαλοπρεπή ψηφιδωτή επιγραφή σέ άλλο μέρος του τοίχου μέ τίτλο «ΣΗΜΑ ΕΥΚΛΕΟΥΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ», στην όποία αναφέρονται όνομασί ό κ. Χριστόδουλος, ό κ. Συνοδινός καί οι άλλοι ιερείς του ναου, αλλά αποσιωπάται έντελώς ό επίσης παριστάμενος τότε μακαριστός Σεραφείμ).

Δέν γνωρίζουμε αν υπάρχει καί άσματική άκολουθία για όλη αυτή τήν άγία όμήγυρη. Τό ψάχνουμε.

Σ. Κ. Χ.

